Joi, 21 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0024

Perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză

Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză (2020/2121(INI))

(2021/C 456/18)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 6, 8 și 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 2, 3, 5, 9, 10, 16 și 20 ale acestuia,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, principiul „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și, în special, obiectivul nr. 1 care vizează eradicarea sărăciei, obiectivul nr. 3 care vizează asigurarea unei vieți sănătoase, obiectivul nr. 5 care vizează realizarea egalității de gen și îmbunătățirea condițiilor de viață ale femeilor și obiectivul nr. 8 care vizează obținerea unei creșteri economice și durabile,

— având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei din 18 decembrie 1979,

— având în vedere articolul 6 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) din 3 mai 2008,

— având în vedere directivele europene adoptate începând cu 1975 privind diferitele aspecte ale egalității de tratament între bărbați și femei (directivele Consiliului 79/7/CEE ([1]), 86/613/CEE ([2]), 92/85/CEE ([3]), 2004/113/CE ([4]), Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]), Directiva Consiliului 2010/18/UE ([6]) și Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7])),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului ([8]),

— având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul”),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),

---

([1]) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24).

([2]) Directiva 86/613/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, inclusiv agricole, precum și protecția maternității (JO L 359, 19.12.1986, p. 56).

([3]) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

([4]) Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

([5]) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

([6]) Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO L 68, 18.3.2010, p. 13).

([7]) Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

([8]) JO L 188, 12.7.2019, p. 79.

— având în vedere documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei din 21 septembrie 2015 intitulat „Egalitatea de gen și capacitarea femeilor: transformarea vieților fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE în perioada 2016-2020” (SWD(2015)0182),

— având în vedere propunerea de decizie a Consiliului din 4 martie 2016 privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (COM(2016)0109),

— având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2020 referitoare la prioritățile UE pentru cea de a 64-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor ([9]),

— având în vedere rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul și la alte măsuri de combatere a violenței de gen ([12]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2018 referitoare la serviciile de îngrijire în UE pentru îmbunătățirea egalității de gen ([13]),

— având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități ([14]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la capacitarea femeilor și a fetelor prin sectorul digital ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2018 referitoare la femei, egalitatea de gen și justiția climatică ([16]),

— având în vedere rezoluția sa din 3 octombrie 2017 referitoare la capacitarea economică a femeilor în sectoarele publice și private din UE ([17]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 iunie 2017 referitoare la necesitatea unei strategii a Uniunii Europene pentru a eradica și a preveni decalajul dintre pensiile bărbaților și cele ale femeilor ([18]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2017 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2014-2015 ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2017 referitoare la femei și rolul lor în zonele rurale ([20]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la promovarea egalității de gen în sănătatea mintală și în cercetarea clinică ([21]),

---

([9]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0039.
([10]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0025.
([11]) JO C 449, 23.12.2020, p. 102.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0080.
([13]) JO C 363, 28.10.2020, p. 80.
([14]) JO C 363, 28.10.2020, p. 164.
([15]) JO C 390, 18.11.2019, p. 28.
([16]) JO C 458, 19.12.2018, p. 34.
([17]) JO C 346, 27.9.2018, p. 6.
([18]) JO C 331, 18.9.2018, p. 60.
([19]) JO C 263, 25.7.2018, p. 49.
([20]) JO C 298, 23.8.2018, p. 14.
([21]) JO C 252, 18.7.2018, p. 99.

— având în vedere rezoluția sa din 8 martie 2016 referitoare la situația refugiatelor și a solicitantelor de azil în UE ([22]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la factorii externi care reprezintă obstacole în calea antreprenoriatului femeilor europene ([23]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 septembrie 2015 referitoare la carierele femeilor în mediul științific și universitar și „plafoanele de sticlă" întâlnite ([24]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2015 referitoare la Strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați post 2015 ([25]),

— având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 intitulate „Economii caracterizate prin egalitatea de gen în UE: calea de urmat",

— având în vedere raportul Organizației Internaționale a Muncii (OIM) intitulat „COVID-19 and the world of work. Fourth edition" (COVID-19 și lumea muncii. Ediția a patra), publicat la 27 mai 2020,

— având în vedere analiza OIM intitulată „Sectoral impact, responses and recommendations related to COVID-19" (Impactul sectorial, răspunsurile și recomandările legate de COVID-19),

— având în vedere raportul OCDE intitulat „Women at the core of the fight against COVID-19" (Femeile în centrul luptei împotriva COVID-19), publicat în aprilie 2020,

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 6 martie 2019 intitulat „Raportul din 2019 privind egalitatea între femei și bărbați" (SWD(2019)0101),

— având în vedere raportul ONU Femei intitulat „The Impact of COVID-19 on Women" (Impactul COVID-19 asupra femeilor), publicat la 9 aprilie 2020,

— având în vedere raportul UN Women intitulat „From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19" (De la idei la acțiuni: egalitatea de gen în urma pandemiei de COVID-19), publicat la 2 septembrie 2020,

— având în vedere publicația UN Women intitulată „Online and ICT* facilitated violence against women and girls during COVID-19" (Mediul online și TIC* au facilitat violența împotriva femeilor și fetelor în timpul pandemiei de COVID-19),

— având în vedere raportul Fondului ONU pentru Populație (UNFPA) intitulat „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage" (Impactul pandemiei de COVID-19 asupra planificării familiale și încetarea violenței de gen, a mutilării genitale a femeilor și a căsătoriei copiilor), publicat la 27 aprilie 2020,

— având în vedere declarația UNFPA intitulată „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic" (Milioane de mai multe cazuri preconizate de violență, căsătorii ale copiilor, mutilare genitală a femeilor și sarcini nedorite ca urmare a pandemiei COVID-19), publicat la 28 aprilie 2020,

— având în vedere declarația din 24 martie 2020 a președintei Grupului de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO) al Consiliului Europei, Marceline Naudi, privind necesitatea de a respecta standardele Convenției de la Istanbul în perioadele de pandemie,

— având în vedere raportul Centrului Comun de Cercetare intitulat „How will the COVID-19 crisis affect existing gender divides in Europe?" (Cum va afecta criza COVID-19 decalajele de gen existente în Europa?),

---

([22]) JO C 50, 9.2.2018, p. 25.
([23]) JO C 11, 12.1.2018, p. 35.
([24]) JO C 316, 22.9.2017, p. 173.
([25]) JO C 407, 4.11.2016, p. 2.

Joi, 21 ianuarie 2021

— având în vedere Indicele egalității de gen pe 2019 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), publicat la 15 octombrie 2019,

— având în vedere raportul EIGE intitulat „Tackling the gender pay gap: not without a better work-life balance” (Eliminarea diferenței de remunerare dintre femei și bărbați, dar nu fără un echilibru mai bun între viața profesională și cea privată), publicat la 29 mai 2019,

— având în vedere raportul EIGE intitulat „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” (Beijing + 25: a cincea evaluare a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing în statele membre ale UE), publicat la 5 martie 2020,

— având în vedere setul de date din 2020 pentru sondajul Eurofound intitulat „Living, Working and COVID-19” (Viața, munca și COVID-19),

— având în vedere sondajul realizat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), intitulat „A long way to go for LGBTI equality” (Un drum lung până la egalitate pentru persoanele LGBTI), publicat la 14 mai 2020,

— având în vedere raportul FRA intitulat „A persisting concern: anti-Gypsyism as a barrier to Roma inclusion” (Un motiv persistent de îngrijorare: atitudinea negativă față de romi ca obstacol pentru integrarea acestora), publicat la 5 aprilie 2018,

— având în vedere studiul FRA intitulat „Violence against women: an EU-wide survey” (Violența împotriva femeilor: un studiu la nivelul UE), publicat la 5 martie 2014,

— având în vedere sinteza politică a ILGA Europe intitulată „COVID-19: domestic violence against LGBTI people” (COVID-19: violența domestică împotriva persoanelor LGBTI),

— având în vedere publicația Lobby-ului European al Femeilor intitulată „Putting equality between women and men at the heart of the response to COVID-19 across Europe” (Egalitatea dintre femei și bărbați trebuie să se afle în centrul răspunsului la criza COVID-19 în întreaga Europă),

— având în vedere publicația Rețelei europene IPPF intitulată „How to address the impact on women, girls and vulnerable groups and their sexual and reproductive safety” (Cum să abordăm impactul asupra femeilor, fetelor și grupurilor vulnerabile și asupra siguranței sexuale și reproductive a acestora),

— având în vedere sinteza politică a Lobby-ului European al Femeilor intitulată „Walk-the-talk: EU funds must mirror women's equality” (Să facem ce spunem: fondurile UE trebuie să reflecte egalitatea femeilor),

— având în vedere sinteza politică a Lobby-ului European al Femeilor intitulată „Women must not pay the price for COVID-19!” (Femeile nu trebuie să plătească prețul pentru criza COVID-19!),

— având în vedere studiul profesoarei Sabine Oertelt-Prigione intitulat „The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic” (Impactul sexului și al genului în pandemia de COVID-19), publicat la 27 mai 2020,

— având în vedere raportul comun al Forumului Parlamentar European pentru drepturile sexuale și reproductive și al Rețelei europene a Federației internaționale pentru planificare familială, intitulat „Sexual and Reproductive Health and Rights during the COVID-19 pandemic” (Sănătate și drepturi sexuale și reproductive în timpul pandemiei de COVID-19), publicat la 22 aprilie 2020,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A9-0229/2020),

A. întrucât criza provocată de COVID-19 și consecințele sale prezintă aspecte clare legate de gen deoarece afectează femeile și bărbații în mod diferit și au evidențiat inegalitățile și deficiențele existente cu privire la egalitatea de gen și drepturile femeilor; întrucât, prin urmare, este necesar un răspuns care să țină seama de dimensiunea de gen;

B. întrucât criza COVID-19 afectează diferite grupuri din societate în moduri și în grade diferite, inclusiv femei și bărbați, tineri, persoane în vârstă, persoane cu dizabilități, victime ale violenței de gen și domestice, persoane din medii socioeconomice diferite, copii, părinți singuri și grupuri minoritare, inclusiv persoane de etnie romă, persoane LGBTQI + și femei refugiate și migrante, și are, de asemenea, implicații intersectoriale; întrucât femeile și fetele vor fi afectate în mod disproporționat pe termen scurt, mediu și lung, iar pandemia a exacerbat inegalitățile structurale de gen existente, în special în cazul fetelor și femeilor din grupurile marginalizate;

C. întrucât cifrele oficiale inițiale privind mortalitatea arată că bărbații mai în vârstă au o rată mai ridicată a mortalității cauzate de virus decât femeile, în timp ce femeile sunt mai expuse riscului de a contracta virusul, din cauza reprezentării lor disproporționat de mari în rândul lucrătorilor din prima linie din sectoarele esențiale în crizele actuale;

D. întrucât UE și statele membre nu au fost pregătite pentru o astfel de criză sanitară; întrucât accesul la sănătate fără discriminare este un drept fundamental al omului; întrucât obstacolele preexistente în ceea ce privește accesul la serviciile esențiale au fost puternic agravate de criza de sănătate; întrucât, ca urmare a anulării sau a amânării serviciilor de sănătate „neesențiale”, au apărut întârzieri și, uneori, obstacole în ceea ce privește accesul la îngrijiri esențiale pentru probleme urgente, inclusiv pentru femei; întrucât, în acest sens, accesul la asistență și servicii medicale de sănătate sexuală și reproductivă a fost împiedicat, ceea ce a avut consecințe grave, și, în anumite state membre, au avut loc încercări de a limita juridic dreptul la avort legal și în condiții de siguranță; întrucât nevoile critice ale femeilor includ accesul la îngrijirea în timpul maternității și la o naștere în condiții de siguranță, disponibilitatea contracepției, avortul în condiții de siguranță și servicii de fertilizare in vitro, precum și dispoziții privind gestionarea clinică a cazurilor de viol; întrucât, din cauza situației extraordinare în care se află sistemele de sănătate și a faptului că serviciile și bunurile esențiale sunt mai limitate în timpul crizei, femeile și fetele riscă să își piardă dreptul fundamental la servicii de sănătate; întrucât eforturile de limitare a focarelor pot devia resursele de la serviciile de sănătate de rutină și pot exacerba accesul deja limitat la serviciile de sănătate sexuală și reproductivă;

E. întrucât, potrivit rapoartelor și cifrelor din mai multe state membre, în timpul perioadei de izolare și după aceasta s-a înregistrat o creștere îngrijorătoare a violenței domestice și a violenței de gen, inclusiv a violenței fizice, a violenței psihologice, a controlului coercitiv și a violenței cibernetice; întrucât violența nu este o chestiune privată, ci un motiv de îngrijorare pentru întreaga societate; întrucât măsurile de izolare fac mai dificilă solicitarea de ajutor de către victimele violenței în cuplu, deoarece acestea sunt adesea izolate împreună cu agresorii lor, iar accesul limitat la servicii de sprijin, cum ar fi adăposturile și liniile telefonice de urgență pentru femei, precum și insuficiența structurilor și resurselor de sprijin pot exacerba o pandemie „din umbră” deja existentă; întrucât numărul de paturi din adăposturile pentru femeile și fetele victime ale violenței este doar jumătate din cel impus de Convenția de la Istanbul; întrucât viețile și bunăstarea multor grupuri vulnerabile de femei sunt din ce în ce mai amenințate de criza provocată de pandemia de COVID-19; întrucât feminicidele nu sunt luate în considerare în statistica oficială a deceselor provocate de COVID-19, însă pot fi legate de pandemie și de măsurile de limitare a mișcării persoanelor luate în această perioadă; întrucât este posibil ca măsurile de limitare a mișcării persoanelor și măsurile de izolare să fi condus la un risc mai mare de mutilare genitală a femeilor (MGF), unele cazuri nefiind detectate din cauza întreruperii școlii; întrucât tensiunile economice și sociale exacerbează factorii care ar putea duce la o creștere a violenței domestice și a violenței de gen pe termen lung și ar putea îngreuna părăsirea de către femei a partenerilor lor abuzivi;

F. întrucât utilizarea într-o măsură mai mare a internetului în timpul pandemiei crește violența pe criterii de gen facilitată de TIC și în mediul online, precum și abuzul sexual online asupra copiilor, în special asupra fetelor; întrucât apărătorii drepturilor omului, politicienele, jurnalistele, femeile aparținând minorităților etnice, femeile indigene, lesbienele, femeile bisexuale și transgen și femeile cu dizabilități sunt vizate în special de violența facilitată de TIC; întrucât, în Europa, riscul de a face obiectul violenței în mediul online este cel mai ridicat în rândul tinerelor cu vârsta cuprinsă între 18 și 29 de ani ([26]);

G. întrucât, în actuala criză, majoritatea lucrătorilor care furnizează servicii esențiale sunt femei, ele reprezentând 76 % din personalul medical (medici, asistente medicale, moașe, personalul din centrele de îngrijire pentru bătrâni), 82 % din casieri, 93 % din personalul de îngrijire a copiilor și din cadrele didactice, 95 % din personalul de curățenie și de menaj și 86 % din personalul de îngrijire la domiciliu ([27]) în UE; întrucât aceste lucrătoare, pentru care adesea distanțarea fizică

([26]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604979/IPOL_STU(2018)604979_EN.pdf
([27]) https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers

nu este o opțiune și care suportă, astfel, povara sporită a unei posibile transmiteri a virusului către rudele lor, mențin sistemele noastre economice, sociale și de sănătate, viața noastră publică și activitățile noastre esențiale;

H. întrucât salariile din multe sectoare esențiale și dominate în mod semnificativ de femei sunt mici, adesea fiind plătit doar salariul minim; întrucât segregarea orizontală și verticală de pe piața muncii din UE este încă semnificativă, femeile fiind suprareprezentate în sectoarele mai puțin profitabile; întrucât 30 % dintre femei lucrează în domeniul educației, al sănătății și al asistenței sociale, comparativ cu 8 % dintre bărbați, iar 7 % dintre femei lucrează în domeniul științei, al tehnologiei, al ingineriei și al matematicii, comparativ cu 33 % dintre bărbați ([28]); întrucât OIM avertizează că anumite grupuri vor fi afectate în mod disproporționat de criza economică, inclusiv cele care intră pe piața muncii, ceea ce va spori inegalitatea, și că femeile au un acces mai redus la protecție socială și vor suporta o sarcină disproporționată; întrucât există motive de îngrijorare legate de pierderile de locuri de muncă, din cauza crizei, în profesiile în care femeile sunt majoritare; întrucât sectoarele dominate de bărbați se vor redresa, probabil, mai devreme decât sectoarele în care femeile sunt, în mod normal, majoritare; întrucât planul de redresare „Next Generation EU” ar trebui să abordeze în mod suficient sectoarele în care femeile sunt suprareprezentate; întrucât propunerea Comisiei privind un plan de redresare evidențiază faptul că investițiile în tranzițiile digitale dețin cheia pentru prosperitatea și reziliența Europei în viitor; întrucât indicele egalității de gen pentru 2019 a scos la iveală inegalități persistente între bărbați și femei în sectorul digital și întrucât sunt necesare eforturi pentru a atenua disparitățile de gen și segregarea de pe piața muncii pe durata transformării digitale a pieței muncii;

I. întrucât femeile sunt mai susceptibile decât bărbații de a avea locuri de muncă temporare, cu fracțiune de normă și precare (26,5 %, comparativ cu 15,1 % pentru bărbați ([29])) și, prin urmare, au fost afectate și vor fi afectate pe termen lung în mod semnificativ de pierderea locului de muncă și de șomajul tehnic din cauza crizei;

J. întrucât din cercetarea Eurofound reiese că criza provocată de pandemia de COVID-19 prezintă un risc serios de a pierde realizările obținute în ultimele decenii în materie de egalitate de gen în ceea ce privește participarea pe piața forței de muncă, în special în cazul în care activitatea este îngreunată în continuare în sectoarele suprareprezentate de femei ([30]); întrucât studiile arată că reducerea disparității de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă a stagnat în perioada 2015-2018, iar disparitățile persistente în ceea ce privește participarea pe piața forței de muncă costă Europa peste 335 de miliarde EUR pe an, sumă care corespunde unui procent de 2,41 % din PIB-ul UE în 2019 ([31]);

K. întrucât impactul crizei în funcție de gen este bine evidențiat de activitatea EIGE și a UN Femei, printre altele; întrucât, cu toate acestea, este dificil de măsurat întregul impact al crizei, având în vedere lipsa de date comparabile defalcate în funcție de gen în statele membre; întrucât pandemia de COVID-19 are un impact fără precedent asupra pieței europene a forței de muncă; întrucât situația trebuie analizată atent de la sector la sector, prin utilizarea de date defalcate pe gen și vârstă, atât în perioada de criză, cât și în perioada de redresare; întrucât consecințele economice, sociale și în materie de ocupare a forței de muncă ale pandemiei nu sunt încă cunoscute pe deplin, dar studiile preliminare, inclusiv ale Eurofound, sugerează pierderi semnificative de locuri de muncă în sectorul serviciilor și în cel industrial, precum și în sectoarele de contact, inclusiv comerțul cu amănuntul, serviciile de agrement și serviciile personale, în care femeile sunt preponderente; întrucât, pe de altă parte, în alte sectoare s-a menținut siguranța locului de muncă în pofida crizei, inclusiv în sectorul public, medical și al TIC;

L. întrucât noii antreprenori au fost afectați în mod semnificativ de criză;

M. întrucât pandemia de COVID-19 a scos în evidență problemele în domeniul furnizării de servicii de îngrijire în multe state membre; întrucât serviciile de îngrijire trebuie analizate în mod global de-a lungul unui proces continuu, de la îngrijirea copiilor până la îngrijirea după școală, îngrijirea persoanelor cu dizabilități și îngrijirea persoanelor în vârstă;

([28]) Indicele EIGE din 2019 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați.
([29]) https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/economic-hardship-and-gender
([30]) Eurofound, „COVID-19 Survey”, 2020.
([31]) Eurofound, „Closing gender gaps in employment: defending progress and responding to COVID-19 challenges (2020)”.

N. întrucât închiderea școlilor, a centrelor de îngrijire și a locurilor de muncă a crescut distribuția inegală a responsabilităților domestice și de îngrijire neremunerate la domiciliu pentru femei care, de multe ori, pe lângă gestionarea muncii de acasă, au rămas fără sprijin suficient pentru îngrijirea copiilor și a persoanelor în vârstă; întrucât telemunca nu este un substitut pentru îngrijirea copiilor; întrucât, pe săptămână, femeile petrec, de obicei, cu 13 ore mai mult decât bărbații pentru activități de îngrijire neremunerată și activități casnice ([32]); întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a reprezentat o oportunitate pentru bărbați de a se implica mai mult în responsabilitățile de îngrijire, dar a arătat, de asemenea, cât de inegală este încă distribuirea activităților casnice și de îngrijire, ceea ce va afecta, cel mai probabil, și mai mult femeile și fetele; întrucât echilibrul dintre telemuncă și responsabilitățile familiale adaugă o presiune suplimentară și, prin urmare, femeile se confruntă cu o povară emoțională, psihică și socială crescută; întrucât acest lucru ar putea afecta în mod negativ activitatea profesională și ar putea avea un impact asupra dezvoltării profesionale a femeilor în comparație cu cea a colegilor lor bărbați;

O. întrucât părinții singuri s-au confruntat cu o sarcină disproporționată și extremă, 85 % dintre aceștia fiind femei, ceea ce reprezintă 6,7 milioane de gospodării cu mame singure în UE ([33]), dintre care aproape jumătate se confruntă cu un risc ridicat de excluziune socială sau sărăcie;

P. întrucât rezultatele sondajelor ([34]) arată că criza provocată de pandemia de COVID-19 a avut un impact mai mare asupra femeilor cu copii mici decât asupra bărbaților aflați în aceeași situație familială; întrucât aproape o treime (29 %) dintre femeile cu copii mici au întâmpinat dificultăți în a se concentra asupra muncii lor, comparativ cu 16 % dintre bărbații cu copii mici; întrucât de două ori mai multe femei cu copii (29 %) s-au simțit prea obosite după muncă pentru a realiza sarcini gospodărești, comparativ cu 16 % dintre bărbați; întrucât, în aprilie 2020, femeile cu copii cu vârsta cuprinsă între 0 și 11 ani erau mai susceptibile de a se simți tensionate decât bărbații cu copii aparținând aceleiași categorii de vârstă (23 % comparativ cu 19 %), de a se simți singure (14 % comparativ cu 6 %) și deprimate (14 % comparativ cu 9 %);

Q. întrucât propunerea Comisiei privind un plan de redresare evidențiază investițiile în tranziția verde; întrucât impactul schimbărilor climatice este resimțit diferit de femei, deoarece acestea se confruntă cu riscuri și sarcini mai mari din diferite motive; întrucât egalitatea de gen și includerea femeilor în procesul decizional sunt o condiție prealabilă pentru dezvoltarea durabilă și pentru gestionarea eficientă a provocărilor climatice; întrucât toate măsurile de combatere a schimbărilor climatice trebuie să includă o perspectivă de gen și o perspectivă intersecțională;

R. întrucât anumite grupuri din societate, cum ar fi părinții singuri, victimele violenței, femeile care aparțin minorităților rasiale și etnice, femeile în vârstă și tinerele femei, femeile cu dizabilități, femeile de etnie romă, persoanele LGBTQI +, femeile implicate în prostituție, refugiații și migranții, sunt deosebit de vulnerabile la acest virus sau la consecințele lui sanitare sau socioeconomice, având în vedere măsurile luate și deficiențele la nivelul infrastructurii și al serviciilor existente;

S. întrucât femeile fără adăpost se confruntă în continuare cu provocări specifice în contextul pandemiei de COVID-19, deoarece spațiile de cazare temporară și de urgență favorizează transmiterea bolilor și comiterea unor acte de violență de gen și nu oferă acces la servicii de igienă și asistență medicală;

T. întrucât COVID-19 este o pandemie globală care afectează toate țările din lume; întrucât pandemia va avea consecințe devastatoare asupra populațiilor, în special asupra femeilor și fetelor, în țările cu sisteme de sănătate subfinanțate, și asupra populațiilor din țările afectate de conflicte; întrucât pandemia va plasa peste 47 de milioane de femei și fete din întreaga lume sub pragul sărăciei până în 2021 ([35]);

U. întrucât, conform datelor recente ale UNFPA, se estimează că întârzierea sau întreruperea programelor de intervenție de proximitate și de educație privind practicile dăunătoare la nivel mondial va conduce la 2 milioane de cazuri noi de mutilare genitală a femeilor și la 13 milioane de cazuri noi de căsătorii ale minorilor în următorul deceniu comparativ cu estimările anterioare pandemiei;

([32]) https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/unpaid-care-and-housework

([33]) https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/eur-scientific-and-technical-research-reports/how-will-covid-19-crisis-affect-existing-gender-divides-europe

([34]) Eurofound, „COVID-19 Survey”, 2020.

([35]) ONU Femei, „From Insights to Action: Gender Equality in the wake of COVID-19”.

V. întrucât furnizarea de servicii ar trebui să se întemeieze pe identificarea nevoilor bazată pe date, iar resursele bugetare ar trebui alocate pe baza acestei cercetări; întrucât bugetele și alocarea resurselor trebuie să țină seama de nevoile și circumstanțele diferite ale bărbaților și femeilor;

W. întrucât, din cauza plafonului de sticlă existent, femeile nu sunt la fel de implicate ca și bărbații în procesul decizional din faza de redresare; întrucât femeile și organizațiile societății civile care le reprezintă trebuie să joace un rol activ și central în procesele decizionale pentru a se asigura că perspectivele și nevoile lor sunt luate în considerare în procesul decizional, conceperea, punerea în aplicare și monitorizarea etapei de redresare și a măsurilor conexe la nivel local, regional, național și al UE;

X. întrucât aspectele referitoare la drepturile femeilor și promovarea egalității de gen trebuie integrate și dezbătute la cel mai înalt nivel, în special în vederea punerii în aplicare a strategiei UE privind egalitatea de gen; întrucât deși Parlamentul European are o comisie dedicată drepturilor femeii și egalității de gen, iar Comisia are o comisară responsabilă exclusiv de egalitate, nu există nicio formațiune specifică a Consiliului privind egalitatea de gen, iar miniștrii și secretarii de stat responsabili de egalitatea de gen nu dispun de un for special pentru discuții și luarea de decizii;

Y. întrucât acțiunile esențiale menționate în prezentul document vor consolida reziliența și gradul de pregătire pentru viitoare crize,

Observații generale

1. subliniază că este nevoie de o abordare care să țină seama de perspectiva de gen, aplicând în toate aspectele relevante ale răspunsului la criza COVID-19 principiile de integrare a perspectivei de gen și de integrare a dimensiunii de gen în buget, pentru a menține și a proteja drepturile femeilor pe toată durata pandemiei și în perioada ulterioară pandemiei și pentru a consolida egalitatea de gen;

2. subliniază necesitatea de a aplica lecțiile învățate din crizele trecute și actuale la elaborarea și punerea în aplicare a politicilor viitoare pentru a nu repeta greșelile din trecut, precum și necesitatea de a pregăti răspunsuri care să ia în considerare dimensiunea de gen pentru toate etapele crizelor viitoare, cu scopul de a preveni consecințele negative asupra drepturilor femeilor; invită Comisia să faciliteze crearea unei rețele permanente pentru schimbul de bune practici între statele membre cu privire la modul de abordare a aspectelor legate de gen în cadrul crizei COVID-19; solicită Consiliului să instituie o formațiune specifică privind egalitatea de gen și un grup de lucru oficial pentru a stabili măsuri comune și concrete cu scopul de a aborda provocările din domeniul drepturilor femeilor și al egalității de gen și de a asigura faptul că aspectele legate de egalitatea de gen sunt dezbătute la cel mai înalt nivel politic;

3. subliniază că Comisia și statele membre ar trebui să efectueze evaluări ale impactului din perspectiva genului, inclusiv pentru măsurile care fac parte din planul de redresare; decide să integreze și să consolideze egalitatea de gen în „Next Generation EU” prin poziția Parlamentului;

4. îndeamnă Comisia să analizeze care este prevalența virusului în rândul lucrătorilor din sectoarele esențiale în actuala criză, în special al femeilor și minorităților etnice, având în vedere reprezentarea lor disproporționat de mare în aceste sectoare; îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri adecvate pentru a crește siguranța la locul de muncă a lucrătorilor din prima linie și îndeamnă statele membre să îmbunătățească condițiile lor de muncă, inclusiv prin Directiva-cadru ([36]) și Directiva 92/85/CEE și Cadrul strategic al UE privind sănătatea și securitatea în muncă după 2020;

5. invită statele membre, Comisia, Eurostat și EIGE să colecteze periodic date privind COVID-19 defalcate în funcție de sex, vârstă și discriminarea intersecțională, printre alți factori, precum și date privind impactul socioeconomic al virusului; subliniază că măsurile de redresare trebuie să se bazeze pe date defalcate în funcție de gen pentru a garanta că răspunsurile sunt cuprinzătoare, acordând o atenție deosebită domeniilor în care datele sunt limitate și incomparabile, cum ar fi violența împotriva femeilor și serviciile de îngrijire; subliniază că astfel de date trebuie generate în mod sistematic și puse la dispoziția publicului; subliniază că este necesar ca statele membre și Comisia să sprijine consolidarea capacităților organismelor naționale de statistică și ale altor actori relevanți în acest sens;

([36]) Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, 29.6.1989, p. 1).

6. subliniază necesitatea unei reprezentări egale a femeilor și a bărbaților, inclusiv din grupurile cele mai vulnerabile, în sfera de conducere și în procesul decizional de adoptare și de ridicare a măsurilor în caz de criză, precum și în toate etapele de elaborare, adoptare și implementare a planurilor de redresare, astfel încât nevoile și condițiile lor specifice să fie luate în considerare pe deplin și în mod corespunzător și să fie planificate măsuri eficiente și specifice pentru a garanta că pachetul de sprijin necesar răspunde nevoilor lor; invită statele membre să înființeze grupuri operative specifice, cu implicarea părților interesate relevante și a reprezentanților organizațiilor de femei, în timpul unor astfel de crize, pentru a asigura integrarea dimensiunii de gen; solicită parlamentelor naționale ale statelor membre să înființeze comitete care să se ocupe de impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 asupra femeilor și fetelor pentru a asigura un spațiu special pentru dezbaterea și monitorizarea crizei și a impactului de gen al acesteia; salută intenția Comisiei de a încuraja adoptarea propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind consolidarea echilibrului de gen în rândul administratorilor neexecutivi ai societăților cotate la bursă și măsuri conexe ([37]) (Directiva privind femeile în consiliile de administrație) și îndeamnă Consiliul să o deblocheze și să o adopte; subliniază, de asemenea, că mai multe femei trebuie să fie implicate în mecanismul de protecție civilă al UE și în alte mecanisme de reacție la situații de criză atât la nivelul UE, cât și la nivel național; se angajează, de asemenea, să se asigure că grupurile de experți din cadrul audierilor și atelierelor Parlamentului sunt echilibrate din punctul de vedere al genului și să îmbogățească discuțiile privind măsurile de redresare prin diversitate;

7. invită Comisia și statele membre să monitorizeze îndeaproape și să reacționeze cu fermitate în ceea ce privește dezinformarea, discursurile publice negative, insuficienta prioritizare, restricționarea sau refuzarea accesului la servicii relevante și inițiativele care duc la regresul drepturilor femeilor, al drepturilor LGBTQI + și al egalității de gen; invită Comisia să monitorizeze reducerea spațiului de manevră pentru organizațiile societății civile și demonstrațiile legate de temele menționate mai sus, din cauza măsurilor de izolare, și să le considere aspecte legate de democrație și drepturile fundamentale în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 și în perioada de după criză; ia act de faptul că trebuie luate măsuri adecvate în cazul în care se constată că încălcările principiilor statului de drept într-un stat membru afectează sau riscă în mod grav să afecteze, într-o manieră îndeajuns de directă, buna gestiune financiară a bugetului UE sau protecția intereselor financiare ale Uniunii; solicită statelor membre să se asigure că măsurile restrictive de urgență sunt menite să contribuie doar la combaterea pandemiei, sunt limitate în timp și sunt compatibile cu drepturile fundamentale;

Aspecte legate de sănătate ale COVID-19 și impactul de gen

8. își exprimă îngrijorarea cu privire la rata ridicată a mortalității din cauza virusului COVID-19; observă rata inițial mai ridicată a mortalității în rândul bărbaților și îndeamnă Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și agențiile UE relevante să examineze efectele diferite asupra sănătății femeilor și bărbaților; invită Comisia să continue să monitorizeze situația pentru a înțelege impactul pe termen lung al virusului asupra sănătății femeilor și bărbaților; subliniază că cercetarea clinică cu privire la acest virus trebuie să implice o reprezentare echilibrată a sexelor, pentru a evalua în ce fel virusul și orice eventual vaccin sau tratament ar putea afecta în mod diferit femeile și bărbații;

9. îndeamnă statele membre să asigure accesul femeilor și bărbaților la aspecte esențiale ale asistenței medicale și psihologice de calitate și fără legătură cu COVID-19, cum ar fi screeningul și tratamentul cancerului, asistența medicală în timpul maternității și neonatală și îngrijirea de urgență a persoanelor care suferă de atacuri de cord și de accidente vasculare cerebrale; îndeamnă statele membre să acționeze în conformitate cu orientările OMS în aceste domenii;

10. regretă faptul că accesul la serviciile de sănătate sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR) a fost neglijat, restrâns sau chiar atacat în unele state membre în timpul crizei; subliniază că este necesar ca statele membre să garanteze accesul de calitate și la prețuri abordabile, fără discriminare, la serviciile, informațiile și produsele SRHR în perioada de criză și post-criză și în situații de urgență similare, recunoscând că acestea sunt servicii esențiale, care salvează vieți și pentru care timpul este, adesea, un factor decisiv, și că ar trebui furnizate în conformitate cu orientările OMS și cu o abordare centrată pe pacient și bazată pe drepturile omului; respinge cu fermitate orice încercare de a provoca o regresie a drepturilor SRHR și LGBTQI + și subliniază că oponenților SRHR nu ar trebui să li se permită să abuzeze de această criză pentru a limita drepturile femeilor, cum ar fi dreptul la avort în condiții de siguranță; invită Comisia să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre, implicând, în același timp, organizațiile societății civile, care sunt adesea experți în aceste domenii, în ceea ce privește noile metode de furnizare a asistenței legate de SRHR și modalitățile de abordare a lacunelor în furnizarea

([37]) COM(2012)0614.

de servicii; subliniază importanța comunicării cu furnizorii de servicii pentru a clarifica faptul că aceste servicii sunt în continuare esențiale și ar trebui furnizate în mod constant; subliniază că toate serviciile de asistență maternală trebuie să fie disponibile și să dispună de personal și resurse corespunzătoare;

11. îndeamnă statele membre să investească în sisteme de sănătate robuste și reziliente și să felicite și să sprijine lucrătorii esențiali, cum ar fi lucrătorii din domeniul medical și asistenții sociali, prin asigurarea unor condiții de muncă sigure, furnizarea de echipamente adecvate, stabilirea condițiilor pentru o remunerare echitabilă, oferirea unor posibilități de dezvoltare profesională, inclusiv prin intermediul învățământului superior, și asigurarea accesului la servicii precum îngrijirea copiilor și serviciile de sănătate mintală;

12. îndeamnă Comisia să ia în considerare situațiile de urgență, precum cea provocată de COVID-19, în politicile sale privind sănătatea, inclusiv în programul „UE pentru sănătate” și Planul UE de combatere a cancerului, precum și în Strategia UE în domeniul sănătății; solicită Comisiei și statelor membre să abordeze aspectele legate de sănătate din Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025 la punerea în aplicare a programului „UE pentru sănătate”, cum ar fi SRHR ca parte integrantă a sănătății și aspect esențial pentru bunăstarea oamenilor și pentru promovarea egalității de gen; solicită ca investițiile în servicii esențiale pentru egalitatea de gen să fie stimulate și ca la punerea în aplicare a programului „UE pentru sănătate” să se includă experți în domeniul sănătății și echilibrul de gen;

13. reamintește că accesul la asistență medicală este un drept al omului și necesită o finanțare adecvată; reamintește statelor membre să țină seama de nevoile unice ale femeilor și bărbaților atunci când consolidează capacitățile sistemelor de sănătate și infrastructura critică ca urmare a COVID-19, în special în ceea ce privește cheltuielile de sănătate, detectarea bolilor și răspunsul la acestea, pregătirea pentru situații de urgență, cercetarea și dezvoltarea și forța de muncă din domeniul sănătății;

14. invită statele membre să stimuleze inițiativele de sprijinire a sănătății mintale pe durata și la sfârșitul acestei crize, având în vedere stresul, anxietatea, depresia și singurătatea cauzate de izolare, precum și preocupările economice și violența de gen sau alți factori asociați crizei, ținând seama de impactul diferențiat asupra femeilor și bărbaților, și să investească resurse financiare pentru a garanta că serviciile sunt disponibile atunci când este nevoie de ele; invită Comisia să organizeze o campanie de sănătate mintală la nivelul întregii UE;

Violența pe criterii de gen în timpul crizei provocate de COVID-19

15. îndeamnă statele membre ca, în răspunsul lor la pandemia de COVID-19, să abordeze violența de gen și discriminarea cu care se confruntă femeile și fetele, inclusiv femeile transgen, precum și persoanele intersexuale, persoanele cu gen non-binar și persoanele de gen neconform; îndeamnă statele membre să continue să analizeze datele și tendințele în ceea ce privește prevalența tuturor formelor de violență de gen și violență domestică și raportarea cu privire la acestea, precum și consecințele pentru copii, pe perioada în care măsurile de izolare sunt în vigoare și în perioada imediat următoare; recunoaște că răspunsurile publice au fost insuficiente în ceea ce privește abordarea violenței împotriva femeilor și a fetelor și luarea în considerare în mod corespunzător a necesității de a preveni violența împotriva femeilor în planurile de reacție la situații de urgență, precum și la viitoare situații de urgență, în condițiile în care nu s-a acordat suficientă atenție introducerii de derogări de la normele privind izolarea, creării unor linii de asistență telefonică și a unor instrumente și mecanisme de schimb de informații și asigurării unui acces continuu la serviciile medicale, precum și asigurării unui acces sigur la clinici legale și adăposturi sau locuințe alternative cu o capacitate suficientă, servicii polițienești și judiciare, instanțe de urgență pentru emiterea de ordine de restricție și/sau de protecție corespunzătoare; solicită statelor membre să instituie sisteme sigure și flexibile de avertizare în caz de urgență, să ofere noi servicii de asistență prin telefon, e-mail și mesaje-text pentru informarea directă a poliției și servicii online, cum ar fi liniile de asistență telefonică, aplicațiile disimulate, platformele digitale, rețelele farmaceutice, și să ofere finanțare de urgență serviciilor de sprijin, organizațiilor neguvernamentale și organizațiilor societății civile (OSC); invită statele membre să se asigure că serviciile de asistență adoptă o abordare coordonată pentru a identifica femeile expuse riscului, să se asigure că toate aceste măsuri sunt disponibile și accesibile tuturor femeilor și fetelor din jurisdicția lor, inclusiv celor cu dizabilități, indiferent de statutul lor de migrante, și să ofere cursuri de formare care să ia în considerare dimensiunea de gen pentru lucrătorii din domeniul asistenței medicale, precum și pentru funcționarii poliției din prima linie și membrii sistemului judiciar; invită statele membre să facă schimb de inițiative inovatoare și bune practici naționale în ceea ce privește combaterea violenței de gen pentru a identifica și promova practicile eficace și invită Comisia să promoveze aceste practici;

16. în contextul pandemiei, solicită statelor membre să asigure o abordare coordonată între guverne și serviciile publice, structurile de sprijin și sectorul privat, precum și să actualizeze protocoalele pentru victimele violenței pe criterii de gen pentru a le ajuta să solicite ajutor, să raporteze infracțiunile și să acceseze serviciile de sănătate, precum și să încurajeze martorii să raporteze astfel de infracțiuni; invită Comisia să elaboreze un protocol al Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor în perioade de criză și în situații de urgență pentru a preveni violența împotriva femeilor și pentru a sprijini victimele violenței pe criterii de gen în situații de urgență precum pandemia de COVID-19; subliniază că acest protocol ar trebui să includă servicii esențiale de protecție pentru victime; salută propunerea Președinției germane de a înființa o linie de asistență telefonică la nivelul UE în toate limbile UE pentru victimele violenței domestice și ale violenței pe criterii de gen și îndeamnă Consiliul să o sprijine;

17. invită Comisia să promoveze campanii de sensibilizare, informare și promovare care să abordeze violența domestică și violența bazată pe gen în toate formele ei, cum ar fi violența fizică, hărțuirea sexuală, violența cibernetică și exploatarea sexuală, în special în relație cu măsurile de prevenire și sistemele flexibile de avertizare de urgență nou create, pentru a încuraja raportarea, prin coordonare și cooperare cu organizații recunoscute și specializate ale femeilor; invită Comisia să colaboreze cu platformele tehnologice în domeniul de aplicare al actului legislativ privind serviciile digitale pentru a aborda activitățile online ilegale, inclusiv violența în mediul online împotriva femeilor și fetelor în toate formele sale, întrucât internetul este utilizat de la începutul pandemiei și va fi în continuare utilizat la scară largă pentru muncă, educație și divertisment;

18. reamintește că raportoarea specială a ONU pentru violența împotriva femeilor a remarcat faptul că criza provocată de pandemia de COVID-19 a ilustrat lipsa unei puneri în aplicare corespunzătoare a convențiilor centrale pentru protecția împotriva violenței pe criterii de gen și prevenirea acesteia; invită Consiliul să încheie de urgență ratificarea de către UE a Convenției de la Istanbul, aderând la aceasta pe deplin și fără nicio restricție, și să promoveze ratificarea Convenției, punerea sa în aplicare rapidă și corectă și asigurarea respectării sale de către toate statele membre; invită statele membre care nu au făcut-o încă să ratifice rapid convenția și să aloce resurse financiare și umane corespunzătoare pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței pe criterii de gen, precum și pentru protecția victimelor, în special în timpul perioadelor de criză; îndeamnă statele membre să ia în considerare recomandările GREVIO și să își îmbunătățească legislația pentru a o armoniza mai mult cu dispozițiile Convenției de la Istanbul, în special în ceea ce privește definițiile comune pentru actele de violență pe criterii de gen;

19. invită Consiliul să adauge violența împotriva femeilor pe lista infracțiunilor în UE și invită Comisia să propună o directivă pentru combaterea tuturor formelor de violență de gen, astfel încât să instituie un cadru juridic solid, să coordoneze schimbul de bune practici între statele membre, să promoveze colectarea exactă și comparativă a datelor, să măsoare cu precizie amploarea acestui tip de violență și să analizeze posibilitatea de a elabora previziuni, precum și să evalueze impactul pandemiei de COVID-19 asupra furnizării serviciilor esențiale pentru victime; salută angajamentul Comisiei de a realiza un nou sondaj al UE privind violența pe criterii de gen, rezultatele urmând a fi prezentate în 2023; subliniază necesitatea de a colecta date armonizate privind violența de gen și invită statele membre să colecteze și să prezinte la cerere datele relevante, inclusiv către Eurostat;

20. își reafirmă sprijinul ferm atât pentru programul „Justiție”, cât și pentru programul „Drepturi și valori”; salută crearea noii componente „Valorile Uniunii” în cadrul programului „Drepturi și valori” și subliniază că aceasta ar trebui să se concentreze pe protejarea și promovarea drepturilor și sensibilizarea cu privire la acestea prin acordarea de sprijin financiar organizațiilor societății civile care sunt active la nivel local, regional și transnațional; reamintește poziția Parlamentului privind asigurarea unei finanțări adecvate pentru programele respective; salută alocarea suplimentară de fonduri pentru programele emblematice, astfel cum s-a convenit în cadrul negocierilor finale privind CFM pentru perioada 2021-2027 dintre Parlament și Consiliu, de care va beneficia programul „Drepturi și valori”; salută acordul provizoriu privind bugetul UE pentru 2021, care alocă o sumă suplimentară de 6,6 milioane EUR pentru programul „Drepturi și valori”; subliniază necesitatea unei finanțări adecvate din aceste alocări pentru acțiunile care vizează prevenirea și combaterea violenței de gen în cadrul obiectivului specific DAPHNE și salută fondurile convenite în acest scop; subliniază necesitatea ca UE să fie mai ambițioasă în apărarea valorilor noastre și să asigure o finanțare adecvată a acestor activități; solicită, în plus, punerea urgentă în aplicare a unor măsuri clare care vizează aspectele de gen, prin alocarea unor fonduri pentru abordarea nevoilor specifice ale femeilor în urma crizei, în special în domeniile ocupării forței de muncă, violenței de gen și drepturilor sexuale și reproductive, inclusiv în alte programe și instrumente în cadrul Next Generation EU și al CFM pentru perioada 2021-2027, în conformitate cu abordarea dublă a Strategiei privind egalitatea de gen; invită statele membre și Comisia să ia în considerare acest lucru atunci când prezintă planuri naționale de răspuns la COVID-19, ținând seama în mod corespunzător de măsurile și de fondurile existente și plasând egalitatea de gen în centrul redresării economice; invită statele membre și Comisia să aplice integrarea perspectivei de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget în cadrul măsurilor de redresare;

21. observă cu profundă îngrijorare impactul crizei asupra persoanelor LGBTQI+, în special asupra tinerilor, mulți dintre aceștia fiind nevoiți să se distanțeze social sau să intre în carantină în medii familiale ostile, ceea ce a condus la creșterea riscului acestora de a fi supuși violenței domestice și violenței fobice îndreptate împotriva persoanelor LGBTQI+; constată că rata persoanelor LGBTQI+ care se află în șomaj sau ocupă locuri de muncă precare, cu resurse financiare limitate și instabile, depășește media, fapt ce determină rămânerea lor într-un mediu ostil sau abuziv; solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că toate inițiativele specifice COVID-19 referitoare la violența domestică, violența pe criterii de gen și violența sexuală iau, de asemenea, în considerare riscul crescut și provocările specifice cu care se confruntă persoanele LGBTQI+ și că serviciile de asistență pentru victime și inițiativele speciale adoptate în contextul pandemiei de COVID-19 care răspund problemei violenței domestice vin, în mod explicit, în ajutorul victimelor LGBTQI+ ale violenței domestice;

22. invită statele membre să asigure acordarea unui sprijin medical și psihologic eficace, accesibil, la prețuri rezonabile și de calitate pentru victimele violenței de gen, inclusiv a unor servicii de sănătate sexuală și reproductivă, în special în perioade de criză, când acest sprijin trebuie considerat esențial; invită Comisia să colaboreze îndeaproape cu statele membre pentru a asigura punerea în aplicare deplină a Directivei privind drepturile victimelor ([38]), punând accentul pe perspectiva de gen în urma recentului său raport de transpunere ([39]) și în vederea consolidării drepturilor victimelor violenței de gen în noua Strategie privind drepturile victimelor;

COVID-19, economia, redresarea și impactul de gen

23. invită Comisia, Parlamentul și Consiliul să ia în considerare faptul că criza provocată de pandemia de COVID-19 afectează în mod disproporționat femeile în sfera socioeconomică, inclusiv venitul și rata lor de ocupare, și că va conduce la inegalități și mai profunde între bărbați și femei și la discriminare pe piața forței de muncă și le invită să colaboreze cu statele membre pentru a examina și a lua măsuri specifice privind nevoile socioeconomice ale femeilor și bărbaților în urma crizei și să examineze segregarea orizontală și verticală a pieței forței de muncă atunci când implementează programele din cadrul bugetului UE 2021, următorul CFM și Next Generation EU, asigurându-se că toate programele includ perspectiva de gen și abordarea dimensiunii de gen în buget, precum și evaluări ex-post ale impactului de gen, astfel cum se arată în Strategia Comisiei privind egalitatea de gen 2020-2025; solicită implementarea și monitorizarea eficace a strategiei; invită statele membre să includă un capitol cu acțiuni specifice pentru a promova egalitatea de gen ca parte a planurilor naționale de redresare și reziliență, elaborate în cooperare cu organismele naționale de promovare a egalității;

24. subliniază că va fi necesar să se reexamineze natura și locul de desfășurare a muncii după criză; subliniază faptul că munca de la domiciliu nu este un substitut pentru îngrijirea copiilor sau pentru necesitatea de a furniza și de a avea acces la servicii de îngrijire a copiilor de calitate, la prețuri abordabile și nici nu este un substitut pentru ajustările la locul de muncă legate de dizabilități; subliniază faptul că munca flexibilă, convenită cu angajatorii, poate oferi femeilor și bărbaților oportunități să lucreze de la domiciliu sau din spații de lucru comune locale și are potențialul de a conduce la un echilibru mai bun între viața profesională și cea privată, putând crea o creștere economică pe termen lung, favorabilă incluziunii dimensiunii de gen; constată că această abordare are potențialul de a stimula zonele rurale și infrastructura; invită Comisia să garanteze îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona; îndeamnă statele membre să ratifice fără întârziere Convenția OIM din 2019 (nr. 190) privind violența și hărțuirea și să o pună în aplicare împreună cu recomandarea însoțitoare (nr. 206), care acoperă toate locurile în care pot apărea acte de violență și hărțuire asociate locului de muncă, cum ar fi locurile de muncă publice și private, precum și comunicările profesionale;

25. invită Comisia să colecteze date defalcate și comparabile cu privire la furnizarea diferitelor tipuri de îngrijiri, inclusiv servicii de îngrijire pentru copii, îngrijire pentru persoanele în vârstă și îngrijire pentru persoanele cu dizabilități, precum și cu privire la genul, vârsta și statutul profesional ale îngrijitorului, pentru a le folosi în cadrul unui studiu care să analizeze decalajele în materie de îngrijire, în vederea elaborării unei strategii a UE privind activitățile de îngrijire care să adopte o abordare generală și pe tot parcursul vieții în ceea ce privește serviciile de îngrijire, ținând seama de nevoile îngrijitorilor și ale persoanelor care beneficiază de îngrijire; ia act de faptul că strategia trebuie să respecte competențele statelor membre și ale regiunilor, dar ar trebui să urmărească îmbunătățirea cooperării și a coordonării la nivelul UE prin inițiative și investiții relevante, inclusiv în cadrul programului InvestEu și al Mecanismului de reziliență, aducând beneficii persoanelor care oferă

([38]) Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

([39]) Raportul Comisiei din 11 mai 2020 privind transpunerea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității (COM(2020)0188).

îngrijire formală și informală și persoanelor pe care le îngrijesc; subliniază că măsurile și cooperarea la nivelul UE, împreună cu utilizarea eficientă a fondurilor UE, pot contribui la elaborarea unor servicii de îngrijire de calitate, accesibile și la prețuri abordabile;

26. subliniază faptul că investițiile în serviciile de îngrijire sunt importante pentru asigurarea egalității de gen și capacitarea economică a femeilor, construirea unor societăți reziliente și o mai bună regularizare a ocupării, pentru securitate socială și pensii în sectoarele dominate de femei și că au, de asemenea, un efect pozitiv asupra PIB-ului, întrucât permit unui număr mai mare de femei să participe la muncă plătită; subliniază că este nevoie de schimbarea modelelor în furnizarea serviciilor de îngrijire, nevoie percepută drept consecință a pandemiei de COVID-19 și a măsurilor conexe; în acest context, invită Comisia să faciliteze schimburile de bune practici privind calitatea, accesibilitatea și prețurile rezonabile ale serviciilor de îngrijire, precum și diferitele modele de servicii de îngrijire; îndeamnă Comisia să examineze situația îngrijitorilor informali și să facă schimb de bune practici despre modul în care statele membre își pot regulariza activitatea; solicită statelor membre să se ocupe de nevoile îngrijitorilor la pensie; solicită, în acest sens, elaborarea unei propuneri de recomandare a Consiliului privind accesul îngrijitorilor la protecție socială și servicii sociale;

27. invită statele membre să încurajeze bărbații, de exemplu prin măsuri de stimulare, să adopte formule flexibile de lucru, deoarece un număr disproporționat de femei recurg de obicei la astfel de formule; îndeamnă statele membre să transpună și să pună în aplicare pe deplin, fără întârziere, Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată și invită Comisia să monitorizeze anual, strict și sistematic, punerea în aplicare a directivei de către statele membre; încurajează statele membre să abordeze deficiențele echilibrului dintre viața profesională și cea privată, nelimitându-se la standardele stabilite în directivă, în special având în vedere necesitatea de a aborda circumstanțele expuse de măsurile adoptate în contextul pandemiei de COVID-19 și consecințele acestora în ceea ce privește protocoalele medicale în unități, inclusiv în unitățile de calitate de îngrijire a copiilor;

28. invită statele membre să stabilească, cât timp măsurile adoptate pentru a face față crizei provocate de pandemia de COVID-19 sunt încă în vigoare, un concediu special pentru îngrijitori și părinții încadrați în muncă, care să nu fie transferabil și care să fie remunerat integral;

29. recunoaște situațiile extrem de dificile cu care s-au confruntat părinții unici susținători ai familiilor monoparentale, dintre care marea majoritate sunt femei (85 %), în timpul pandemiei și în perioada ulterioară crizei din cauza sarcinilor lor multiple, printre care acordarea unei îngrijiri permanente, preocupări legate de aranjamentele de încredințare a copiilor, eventuale preocupări economice și singurătate; invită Comisia și statele membre să ia în considerare și să examineze în continuare situația lor specifică, inclusiv sarcinile suplimentare în ceea ce privește munca, școlarizarea și îngrijirea, accesul la avocați și punerea în aplicare a acordurilor privind încredințarea;

30. subliniază că este important ca femeile să participe mai mult la economie și să se asigure o creștere mai incluzivă ca parte a soluției de redresare post-pandemie, deoarece egalitatea de șanse și o mai mare participare a femeilor la piața forței de muncă pot conduce la creșterea numărului de locuri de muncă, a prosperității economice și a competitivității în UE; încurajează statele membre să urmeze orientările Comisiei pentru politicile în domeniul ocupării forței de muncă în UE, ținând seama în mod corespunzător de modelele lor naționale ale pieței forței de muncă; în acest sens, invită statele membre să țină seama în mod corespunzător de segregarea pieței muncii, de locurile de muncă precare, de diferențele de remunerare și de pensii, în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și a protecției sociale prin politici adaptate;

31. subliniază că remunerarea egală a femeilor și a bărbaților pentru o muncă egală sau pentru o muncă având aceeași valoare trebuie să fie un principiu director pentru Comisie, Parlament și toate statele membre atunci când elaborează măsuri de răspuns la criza COVID-19; îndeamnă Comisia să își îndeplinească angajamentul de a prezenta rapid măsuri obligatorii privind transparența remunerării, pentru a aborda în mod eficace diferențele de remunerare și de pensii între femei și bărbați, întrucât indicatorii economici sugerează că aceste diferențe se accentuează și mai mult ca o consecință a pandemiei; invită, în acest sens, Comisia să ia în considerare cele mai bune practici ale statelor membre, ținând seama în mod corespunzător de condițiile unice ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și de diferitele modele ale pieței muncii din UE; invită, de asemenea, Comisia să revizuiască Directiva 2006/54/CE;

32. subliniază provocările cu care se confruntă sectorul îngrijirii la domiciliu și lucrătorii săi; invită statele membre să ratifice Convenția nr. 189 a OIM privind lucrătorii casnici și să se asigure că sectorul este eligibil pentru măsuri menite să atenueze impactul financiar al crizei, astfel încât aceștia să își poată relua activitatea în condiții adecvate; solicită statelor membre să asigure reglementarea sectorului muncii casnice;

33. salută Inițiativa pentru investiții ca reacție la coronavirus (CRII) și pachetul CRII+ care mobilizează politica de coeziune pentru sprijinirea sectoarelor celor mai expuse și solicită, de asemenea, măsuri țintite pentru a se ocupa de sectoarele în care sunt angajate predominant femei; subliniază importanța instrumentului Comisiei de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE), care asigură un ajutor pentru venit pentru șomeri sau pentru lucrătorii aflați în șomaj tehnic; subliniază necesitatea de a evalua impactul acestor instrumente asupra situației

femeilor și bărbaților pe piața forței de muncă din UE și de a reajusta viitoarele politici în mod corespunzător; subliniază necesitatea unor programe de recalificare și de perfecționare pentru femei, pentru a ține seama de schimbările de pe piața muncii ca urmare a pandemiei de COVID-19;

34. invită Comisia să sprijine antreprenorii și în special antreprenoarele care încearcă să dezvolte și să valorifice competențele sau interesele dobândite în perioada de COVID-19, inclusiv prin oportunități de antreprenoriat pentru mame, părinți singuri și alte persoane care nu se implică de obicei în activități antreprenoriale, pentru a promova independența economică a acestora, precum și să îmbunătățească sensibilizarea și accesul la împrumuturi, finanțare prin capitaluri proprii și microfinanțare prin intermediul programelor și al fondurilor UE, astfel încât criza să devină o oportunitate de progres prin adaptare și transformare, ca parte a economiilor verzi și digitale; invită instituțiile UE și statele membre să acorde o atenție deosebită sprijinirii IMM-urilor, în special a IMM-urilor conduse de femei care se confruntă adesea cu provocări unice în ceea ce privește accesarea finanțării necesare și care vor necesita sprijin și în faza de redresare; invită Comisia, EIGE și Eurostat să intensifice colectarea de date privind IMM-urile conduse de femei, privind femeile care desfășoară activități independente, privind start-up-urile conduse de femei și privind impactul pandemiei de COVID-19;

35. invită Comisia și statele membre să sporească prezența și contribuția femeilor în sectorul inteligenței artificiale, al științelor, tehnologiei, ingineriei și matematicii și în sectoarele digitale, precum și în economia verde; solicită o abordare pe mai multe niveluri pentru a combate decalajul de gen în toate tipurile de educație digitală și de ocupare a forței de muncă, în scopul de a elimina decalajul digital care a ieșit la iveală atunci când activitatea profesională și educațională, precum și multe servicii și facilități au trecut brusc în mediul online; subliniază că eliminarea decalajului digital va crește egalitatea de gen, nu numai în ceea ce privește piața forței de muncă, ci și prin accesul la tehnologii în sfera personală; solicită Comisiei să integreze dimensiunea de gen în Strategia privind piața unică și în Agenda digitală pentru a aborda în mod eficace subreprezentarea femeilor în sectoarele în creștere pentru viitoarea economie a UE; salută tabloul de bord al Comisiei „Femeile în domeniul digital”, care monitorizează participarea femeilor la economia digitală, utilizarea internetului, competențele utilizatorilor de internet, competențele de specialitate și ocuparea forței de muncă; subliniază importanța acestuia pentru a ajuta statele membre și Comisia să ia decizii în cunoștință de cauză și să stabilească obiective relevante, în special având în vedere implicațiile COVID-19;

36. observă importanța analizării situației speciale a femeilor care se întorc din concediul de maternitate pentru a garanta că ele au acces la sprijin din partea guvernului, fără discriminare;

37. subliniază provocările cu care se confruntă sectorul agricol și al aprovizionării cu alimente în UE, precum și situația specifică a femeilor din zonele rurale; subliniază că este necesar să se mențină subprogramul tematic existent pentru femeile din zonele rurale, prin intermediul planurilor strategice ale politicii agricole comune, finanțat prin Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală; subliniază că acest subprogram urmărește să încurajeze ocuparea forței de muncă în rândul femeilor și antreprenoriatul femeilor; solicită, în acest sens, alocarea de fonduri UE pentru a îmbunătăți condițiile de viață și de muncă în zonele rurale; solicită, în plus, o reflecție asupra rolului femeilor din mediul rural în protejarea mediului și a biodiversității în cadrul Pactului verde european; solicită statelor membre să facă schimb de bune practici cu privire la statutul profesional al soților/soților colaboratori/colaboratoare în sectorul agricol și solicită Comisiei să pregătească orientări în acest sens;

COVID-19 și intersecționalitatea

38. subliniază că discriminarea intersecțională și structurală creează bariere și provocări suplimentare și efecte socioeconomice negative pentru grupuri specifice de femei și că siguranța, protecția și bunăstarea socioeconomică a tuturor persoanelor trebuie, prin urmare, să fie asigurate și nevoile lor specifice trebuie să fie respectate prin luarea în considerare în mod corespunzător a unei abordări intersecționale a măsurilor de criză și post-criză;

39. subliniază că este important ca fetele și femeile să fie incluse în conceperea de informații accesibile și specifice și ca aceste informații să fie difuzate în toate contextele, în special în perioadele de criză;

40. subliniază că, din cauza speranței lor de viață mai mari și probabilității mai ridicate de a se confrunta cu probleme de sănătate, femeile în vârstă reprezintă adesea majoritatea rezidenților din instituțiile de îngrijire pe termen lung ([40]), care au devenit focare de virus în multe țări, printre altele din cauza lipsei unor resurse și cunoștințe suficiente pentru a garanta siguranța și protecția rezidenților; invită Comisia să analizeze diferitele forme de furnizare a serviciilor de îngrijire formale și pe termen lung, precum și nivelul de reziliență a acestora pe durata pandemiei de COVID-19; invită statele membre să

([40]) https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/gender-impacts-health

examineze furnizarea de servicii de îngrijire pentru persoanele în vârstă, atât în contextul instituțiilor rezidențiale, cât și în contextul îngrijirilor în comunitate, inclusiv prin furnizarea unor servicii de îngrijire 24 de ore din 24 prin deplasare la domiciliu sau prin instalare la domiciliu, precum și să asigure starea de bine a femeilor în vârstă, inclusiv accesul acestora la îngrijire și la servicii de sănătate și independența lor economică; invită Consiliul să stabilească obiective pentru furnizarea unor servicii de îngrijire de lungă durată accesibile, la prețuri abordabile și de calitate, care să fie echivalente cu obiectivele de la Barcelona;

41. regretă că multe femei cu dizabilități, inclusiv cele care depind de alte persoane pentru îngrijirea cotidiană și în special cele care trăiesc în instituții sau în alte medii închise și care au nevoi ridicate de sprijin au fost afectate în mod semnificativ de pandemie, dar nu au putut avea acces la rețelele lor obișnuite de sprijin sau menține distanțarea fizică și au întâmpinat dificultăți în ceea ce privește accesul la servicii și bunuri; invită statele membre să se asigure că aceste rețele de sprijin sunt considerate servicii esențiale și sunt adaptate în mod adecvat circumstanțelor și că în viitoarele măsuri de planificare pentru situații de criză și de urgență se ține cont de nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități, în special ale femeilor și fetelor; solicită UE și statelor membre să asigure drepturile tuturor femeilor și fetelor cu dizabilități, astfel cum sunt consacrate în CRPD, inclusiv dreptul lor la o viață independentă și accesul la educație, muncă și un loc de muncă;

42. invită statele membre să se asigure că se oferă sprijin pentru migrante și migranți prin accesul la asistență medicală critică în timpul crizei; subliniază necesitatea ca centrele de refugiați și de primire să țină seama în mod corespunzător de nevoile femeilor și fetelor și riscurile la care acestea sunt expuse, având în vedere provocările cunoscute de distanțare socială și menținere a igienei, precum și vulnerabilitatea acestora la violența bazată pe gen și să ofere fonduri adecvate pentru a atenua aceste riscuri;

43. subliniază circumstanțele unice ale femeilor fără adăpost și a femeilor care practică prostituția și vulnerabilitatea lor tot mai mare la violența bazată pe gen, precum și lipsa accesului la servicii de igienă și asistență medicală ca urmare a pandemiei de COVID-19 și a măsurilor de urgență ulterioare; invită statele membre să garanteze că se oferă servicii și sprijin adecvat pentru persoanele aflate în situații precare, inclusiv pentru femeile expuse riscului de sărăcie sau pentru cele care trăiesc în sărăcie, precum și pentru cele care nu au adăpost sau sunt vulnerabile la excluziunea socială; salută înființarea Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane care furnizează resurse suplimentare pentru combaterea deprivării materiale și pentru asistența socială; subliniază necesitatea ca femeile fără adăpost și fără acte de identitate să aibă acces la asistență medicală; constată că situația acestor grupuri sociale a fost luată în considerare în Planul de acțiune al Comisiei privind integrarea și incluziunea; invită statele membre să ia în considerare în mod corespunzător femeile fără adăpost în planurile de răspuns în caz de pandemie;

44. subliniază nevoile suplimentare ale grupurilor minoritare, cum ar fi femeile de origine romă, care se confruntă cu o discriminare înrădăcinată și încălcări permanente ale drepturilor lor din cauză că nu au acces la infrastructură, servicii și informații de bază, în special în timpul izolării;

45. subliniază caracterul esențial al serviciilor de sprijin pentru persoanele LGBTQI+, inclusiv sprijin pentru sănătatea mintală, grupuri de ajutor reciproc și servicii de sprijin pentru victimele violenței de gen;

46. deplânge cazurile de discriminare xenofobă și rasială care au crescut ca urmare a crizei și îndeamnă Comisia și statele membre să adopte o abordare de toleranță zero față de atacurile rasiste, precum și o abordare intersectorială în răspunsurile lor, ținând cont de nevoile grupurilor marginalizate ale populației, inclusiv ale minorităților etnice și rasiale;

47. îndeamnă statele membre să aprobe și să pună în aplicare Directiva privind combaterea discriminării și să garanteze că formele multiple și intersecționale de discriminare sunt eradicate în toate statele membre ale UE;

48. subliniază că este necesar ca statele membre să garanteze accesul continuu la educație al copiilor, acordând atenția cuvenită grupurilor din medii socioeconomice marginalizate, copiilor vulnerabili și fetelor expuse riscului sărăciei sau care trăiesc în sărăcie, care sunt expuse unui risc mai mare de căsătorii timpurii sau forțate; subliniază că este necesar să se asigure accesibilitatea deplină la educația la distanță pentru toți; subliniază că trebuie ca toți tinerii să dispună de resursele și sprijinul necesare în timpul închiderii școlilor și să li se înlesnească reintrarea în sistemul de învățământ după încheierea crizei;

Acțiunea externă

49. subliniază că caracterul mondial al pandemiei de COVID-19 necesită un răspuns la nivel mondial; subliniază situația vulnerabilă a femeilor și a fetelor în multe părți ale lumii, în special în statele fragile și afectate de conflicte, în ceea ce privește COVID-19, de exemplu din cauză că nu au acces la asistență medicală, inclusiv la SRHR, sunt vulnerabile la violența de gen, inclusiv la mutilarea genitală a femeilor și la căsătoriile timpurii sau forțate, din cauza statutului profesional,

a faptului că nu au acces la educație și sunt expuse la sărăcie extremă și foamete; ia act de faptul că, în multe țări partenere, femeile sunt angajate în sectoarele cu foarte mult personal feminin, cum ar fi industria confecțiilor și a producției de alimente, care au fost cel mai grav afectate, cu efecte de domino asupra nivelului de sărăciei a familiilor și comunităților lor, precum și asupra independenței economice și a sănătății și siguranței femeilor și fetelor; invită Comisia și statele membre să se asigure că sprijinul financiar acordat țărilor partenere pentru a face față crizei este alocat și pentru a sprijini femeile și fetele; solicită un sprijin mai puternic pentru apărătorii drepturilor fundamentale ale femeilor și organizațiile pentru drepturile femeilor, precum și participarea acestora la toate nivelurile procesului decizional; subliniază că trebuie depuse toate eforturile posibile pentru a garanta că un viitor vaccin va fi disponibil pentru toți;

50. salută pachetul „Echipa Europa” prezentat de Comisie pentru a sprijini țările partenere în lupta împotriva pandemiei de COVID-19 și a consecințelor acesteia și subliniază necesitatea unei abordări care să ia în considerare dimensiunea de gen și a unor cheltuieli destinate egalității de gen în alocarea acestor fonduri; subliniază necesitatea unui răspuns la COVID-19 care să ia în considerare dimensiunea de gen în ceea ce privește punerea în aplicare a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) și a Instrumentului de asistență pentru preaderare III, pentru a ține seama de situația unică a femeilor și a fetelor și pentru a stimula oportunitățile de după criză; încurajează continuarea și prioritizarea educației în situații de urgență în această perioadă; invită UE și statele sale membre să acorde prioritate solidarității globale prin menținerea unui nivel suficient de finanțare a asistenței oficiale pentru dezvoltare și prin sprijinirea răspunsurilor țărilor partenere la criză în mod cuprinzător; invită UE să se concentreze asupra consolidării accesului la îngrijiri de sănătate, inclusiv SRHR, în cadrul răspunsului său umanitar și în materie de dezvoltare la pandemia de COVID-19, în cadrul dezvoltării internaționale și al noului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen III; evidențiază că principiile integrării perspectivei de gen și ale întocmirii bugetului ar trebui respectate în cadrul tuturor programelor geografice și tematice ale IVCDCI;

51. invită Comisia să ducă o politică comercială a UE bazată pe valori, care asigură un nivel ridicat de protecție a drepturilor lucrătorilor și a drepturilor de mediu, precum și respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului, inclusiv egalitatea de gen; reamintește că toate acordurile comerciale și de investiții ale UE trebuie să integreze dimensiunea de gen și să includă un capitol ambițios și aplicabil privind comerțul și dezvoltarea durabilă; reamintește că negocierea acordurilor comerciale ar putea reprezenta un instrument important de promovare a egalității de gen și de capacitare a femeilor în țările terțe; solicită promovarea și sprijinirea includerii unor capitole specifice privind egalitatea de gen în acordurile comerciale și de investiții ale UE, pe baza valorii lor adăugate, pornind de la exemplele internaționale existente;

52. invită Comisia să plaseze femeile și fetele în centrul răspunsului său global și să le implice pe deplin, să le asculte opiniile și să le permită să fie o parte activă a răspunsului la pandemie;

Genul și redresarea

53. invită Comisia și statele membre să evalueze pe deplin efectele specifice în funcție de gen ale crizei și ale consecințelor sale socioeconomice, precum și nevoile generate de acestea; invită Comisia și statele membre să aloce resurse bugetare suplimentare și specifice pentru a ajuta femeile să își revină după criză, inclusiv la implementarea pachetului de redresare, în special în domeniul ocupării forței de muncă, al violenței și al SRHR, precum și să monitorizeze aceste cheltuieli și să integreze dimensiunea de gen în toate propunerile bugetare, politice și legislative, în conformitate cu angajamentele asumate în Strategia privind egalitatea de gen; solicită Comisiei să consolideze legătura dintre politicile privind schimbările climatice, politicile digitale și egalitatea de gen în viitoarele sale propuneri; subliniază că măsurile de pregătire sunt cea mai bună modalitate de a consolida reziliența tuturor domeniilor la viitoare crize;

54. solicită includerea egalității de gen ca una dintre prioritățile politice care trebuie abordate în cadrul viitoarei Conferințe privind viitorul Europei și solicită ca UE să asigure echilibrul de gen în cadrul organelor sale și să implice organizațiile de apărare a drepturilor femeilor și organizațiile de femei în munca sa pentru a garanta că nevoile femeilor sunt luate în considerare după pandemia de COVID-19;

55. invită UE și statele membre să mențină un mediu favorabil pentru organizațiile societății civile, în special prin sprijin politic și un nivel suficient de finanțare;

o

o o

56. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.